

[Jens Møller.]

naturligvis også tænkes at være mænd, det må man afgøre i de enkelte familier, hvordan man ønsker at gøre det — de forældre, skal vi da sige, som ønsker kun at arbejde den halve dag, medens børnene er i skole f. eks., også kan få mulighed for det.

Og endelig som det fjerde en mere fleksibel pensionsalder, sådan at mennesker, der har haft et særlig hårdt og udsat arbejde, og som bliver tidligt nedslidt, kan få deres pension på et tidligere tidspunkt.

Disse fire ting vil alle direkte være med til at lette presset på arbejdsmarkedet og dermed også nedsætte den strukturelle arbejdsløshed, samtidig med at den vil bedre forholdene for familierne og dermed for menneskene i Danmark.

Alt det skal vi nu forhandle om i sommer, og jeg vil gerne udtrykke det inderlige håb, at disse forhandlinger må foregå i en positiv ånd. Når jeg siger det, vil jeg gerne understrege, at det siger jeg ikke for regeringens skyld eller for socialdemokratiets skyld. Vi har ingen forpligtelser til at støtte hverken regering eller socialdemokrati. Men når jeg siger det, er det, fordi jeg mener, det er vigtigt og nødvendigt for Danmarks skyld, at vi når frem til et godt resultat. Det er vel i virkeligheden den vigtigste politiske afgørelse i mange, mange år, og derfor vil vi gøre, hvad der er muligt, for at der må komme et sådant godt resultat ud af disse forhandlinger. Hvis det mislykkes, hvis de bryder sammen, må vi se i øjnene, at så får vi et valg, og så kan vi kun sige, at derved er intet opnået, men meget sat til. Men hvorom alting er, får vi valget, så får vi det, og efter valget vil kristeligt folkeparti så fortsætte med at arbejde for at nå et godt resultat af de forhandlinger, der så må komme til den tid. Vi vil fortsat med uformindsket styrke og energi arbejde for et forlig, der kan føre til en bedre økonomisk situation for vort folk, en bedre beskæftigelse og bedre forhold for familierne, dvs. for menneskene i Danmark og især for børnene.

**Formanden:**

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.25.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

**Knud Jespersen (DKP):**

Jeg konstaterer uden forbavelse, at denne afslutningsdebat er gået indtil nu ganske traditionelt. Der har været holdt en smuk tale om forsvarsforliget af hr. Poul Schlüter, det var et af de steder, hvor man i al fald ikke skulle spare. Der har været givet en gribende appel om forsvaret af demokratiet fra hr. Hilmar Baunsgaards side, hvor man ligesom påtog sig ansvaret for, at folkestyret kom til at fungere, og så var der måske nogle på venstre- og højrefløj, som ikke helt havde den samme opfattelse. Jeg skal ikke i denne omgang blande mig ganske meget i den side af sagen, fordi jeg synes, vi har en række vigtige konkrete spørgsmål, som man må tage op netop i en afslutningsdebat.

Jeg kan sige allerførst til beroligelse for regeringen, at vi har ingen planer om at komme med en dagsorden i dag. Vi har endog planer om at støtte regeringen Anker Jørgensen imod den mistillidsdagsorden, der faktisk er stillet, og det gør vi uden nogen bagtanke, for da vi i sin tid foreslog, at socialdemokratiet skulle danne regering, sagde vi, at det er ikke den bedste regering, men det er den eneste mulighed, der er i stedet for en borgerlig sammensværgelse. Vi sagde også, at man burde føre en beskæftigelsesmæssig politik af en ny karakter med et nyt mål, nemlig at sikre alle folk i arbejde. Det har man ligesom ikke rigtig formået at leve op til.

Vi har mange gange diskuteret Danmarks økonomiske situation omkring udviklingen i beskæftigelse og handel, men hver gang har et flertal i folketinget, desværre ofte sammen med socialdemokratiet, fundet midler til at hindre effektive løsninger. Man fortsatte bare i den samme trøstesløse skæve kurs, sjokkede efter EF-direktiverne og slog kortsæts tegn for sig over for enhver kritik; krisen var kommet til Danmark udefra. På den baggrund, sagde flertallet i folketinget, må landet afvente en konjunkturstigning, indstille sig på at forbedre konkurrenceevnen og sikre de arbejdsløse beskæftigelse ved at holde lønnen eller tvinge den ned for de arbejdende.